

Sygn. akt *XI Ka 524/21*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2021 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący Sędzia Dorota Dobrzańska (spr.)

Sędziowie: Artur Achrymowicz

Mariusz Jaroszyński

Protokolant Katarzyna Wójcik

przy udziale prokuratora Kariny Fajer

po rozpoznaniu dnia 28 września 2021 roku

sprawy **J. S.** s. M. i T. z d. S. ur. (...)

w L.

oskarżonego z art. 61§ 1 kks, art. 56 § 2 kks i inne

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim

z dnia 26 marca 2021 roku sygn. akt II K 514/19

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. uchyla karę łączną z punktu VII,
2. na podstawie art. 439 § 1 pkt 9 kpk uchyla zaskarżony wyrok w zakresie rozstrzygnięć w punktach I i III i na zasadzie art. 17§1 pkt 6 kpk w zw. z art. 113 §1 kks oraz art. 44§1 pkt 1 kks umarza postępowanie,
3. na mocy art. 85§1 kk, 86§2 kk w zw. z art. 20§2 kks oraz art. 39§1 kks kary jednostkowe grzywny z punktów II, IV, V, VI łączy i jako karę łączną wymierza 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny po 100 (sto) zł stawka,
4. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 1.500 (tysiąc pięćset) zł opłaty za obie instancje,

II. w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa za postępowanie odwoławcze 20 (dwadzieścia) zł z tytułu zwrotu wydatków.

Dorota Dobrzańska Artur Achrymowicz Mariusz Jaroszyński

UZASADNIENIE	
---------------------	--

Formularz UK 2	Sygnatura akt	XI Ka 524/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z 26.03.2021 r. w sprawie II K 514 /21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

prokurator

pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny: pełnomocnik oskarżyciela substydiarnego

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Sąd odwoławczy nie przeprowadzał własnych dowodów.		
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
1	bv bv	

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>1. Obrazy art. 366§1, 167, 193 kpk poprzez niewyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy, co przejawiało się w niewywołaniu opinii biegłego z zakresu informatyki.</p> <p>2. Naruszenia art. 7 i 410 kpk poprzez nieprawidłową ocenę zeznań A. S. (1),</p> <p>3. Obrazy 4, 7, 410 kpk poprzez dowolną ocenę materiału</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p>

	dowodowego, nieodniesienie się do zeznań wskazanych świadków.	
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Ad. 1.</p> <p>Błędnie rozumuje obrońca o ile twierdzi, że Sąd I instancji winien był zasięgnąć opinii biegłego z zakresu informatyki w celu stwierdzenia, czy program do wystawiania faktur działał prawidłowo i samodzielnie nie posiadał fachowej wiedzy, by to ocenić. Aby w ogóle wchodziła w grę taka konieczność, dowody w sprawie musiałyby wskazywać na duże prawdopodobieństwo zakłóceń w systemie fakturowania i ich wpływ na rzetelność wystawiania faktur poszczególnym podmiotom. Tymczasem ustalenia Sądu Rejonowego zostały oparte na dowodach osobowych – w tym wyjaśnieniach oskarżonego i jego brata A. S. (1) mówiących o sposobie tankowania paliwa do samochodów o dużej pojemności baku. Zestawiono treść ich depozycji z brakiem paragonów fiskalnych do faktur wystawionych na firmę oskarżonego (...) P. (mimo prawnego obowiązku), faktem zebrania w określonych fakturach tankowań z kilku do kilkuset pojedynczych czynności obejmujących zakup paliwa od kilku do kilkudziesięciu litrów na przestrzeni kilku lub kilkunastu minut w danym dniu. Powyższy obraz dał podstawę do wyciągnięcia logicznych wniosków, opartych na doświadczeniu życiowym, że dokumenty nie odzwierciedlają rzeczywistego tankowania do pojazdów oskarżonego. Słusznie uznał Sąd Rejonowy, w świetle</p>		

oczywistego motywu uzyskania przez J. S. nierzetelnej faktury w celu uzyskanie zwrotu podatku VAT, że nie jest możliwe przypadkowe „podpięcie” paragonów pod daną fakturę, wynikające z błędów w systemie działającym w stacji paliw (...) przy ul. (...). Podkreślić też trzeba, że autorka apelacji w żadnym miejscu nie wskazała na dowody, które miałyby uzasadnić, iż usterka systemu mogła mieć wpływ na odpowiedzialność oskarżonego, który wszak wprowadzał uzyskane faktury do własnej księgowości. Pracownicy stacji paliw zeznawali o zawieszaniu się systemu, ale nie wadliwości sugerowanej w środku odwoławczym. Mimo braku ustalenia osób współdziałających w nielegalnym procederze po stronie w/w stacji, oczywiste jest, że takie współdziałanie musiało mieć miejsce. Ustalenia Sądu I instancji, dokonującego oceny rzekomej wadliwości systemu, mogącej mieć znaczenie dla odpowiedzialności oskarżonego (str. 49-51 uzasadnienia) Sąd Okręgowy akceptuje w całej rozciągłości. Mają one oparcie w materiale dowodowym i respektują podstawy prawniczego rozumowania określone w art. 7 kpk.

Z tych względów omawiany zarzut był niezasadny.

Ad. 2.

Zeznania A. S. (1) zostały wpisane w rubryce uzasadnienia 1.2.2 (fakty uznane za nieudowodnione). Faktem nieudowodnionym było rzetelne prowadzenie księgi przychodów i rozchodów, co do którego wypowiadał się oskarżony, natomiast A. S. (1) nie mógł zeznawać wprost o rzetelności księgi, albowiem jej nie

proceeding, did not have access to the company's documentation (...). The layout of the justification form forces the ordering of certain elements into a specific rubric, which does not always allow for the free flow of thought. The court of the first instance called for explanations from the defendant and his brother, describing the way of refueling vehicles – de facto coincidentally, in order to reach the conclusion, that the book did not contain data on real refueling stations used by the defendant's economic activity J. S.. Somewhat unfortunately used in position 2.2 of the formulation „The court did not give the mentioned evidence any weight”, because it is true only in relation to the defendant who has knowledge of how the refueling looked and what documents he has in his possession. In relation to A. S. (1) his statements in essence were not questioned, because he described the refueling with his participation, stated that when he refueled, he received one invoice, which he later left in the car, he was not interested in the further circulation of such a document. There are no reasons to doubt these statements, corresponding to the general practice of the driver of the company vehicle, not interested in the settlement of the invoice. Such a description in. in. served the court of the first instance to reject the defense of the defendant – already on the basis of the application of the lawyer, with the application of art. 7 of the Code of Criminal Procedure.

The intention of the appellant is to recognize the reliability of the statements of A. S. (1) in the context of the acquisition of real invoices for fuel, which in the facts of the present case (not only he refueled) cannot be

wplywu na odpowiedzialność karną oskarżonego. Zarzut został oparty na ujawnieniu w dokumentacji księgowej faktur niejako złożonych z wielu poszczególnych tankowań na małe ilości, a nie takich, o których mówił A. S..

Z tego powodu zarzut nie mógł podważyć prawidłowości rozstrzygnięcia.

Ad. 3.

Obrońca stawia tezę o wybiórczym potraktowaniu materiału dowodowego w oderwaniu od rzeczywistości. Sąd Rejonowy bardzo skrupulatnie ocenił wszystkie dowody, wyjaśnił, które miały dla niego znaczenie. Zeznania pracowników stacji paliw zostały ocenione na str. 49 uzasadnienia. Dla Sądu I instancji nie miały one w istocie większego znaczenia, bowiem nie mogły wyjaśnić, w jaki sposób dochodziło do wystawiania faktur związanych z transakcjami ewidentnie niemożliwymi do realizacji w rzeczywistości. Nie mogły służyć także, wbrew stanowisku skarżącej, do poczynienia ustaleń, iż kwestionowane faktury dokumentowały rzeczywiste zakupy paliwa przez oskarżonego lub jego pracowników. Aby tak się stało, musiałby pracownik stacji paliw pamiętać każde tankowanie, ilość paliwa, datę i powiązać to z wystawieniem określonej faktury.

Wnioski

1. O zmianę wyroku i uniewinnienie.

zasadny

2. O uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

częściowo zasadny

niezasadne

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
1. Brak podstaw do zmiany w postulowanym kierunku – jak wyłożono wyżej.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
	Upływ terminu przedawnienia co do czynów przypisanych w punktach I i III wyroku.
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
<p>W/w czyny zostały zakwalifikowane z art. 61§1 kks, zagrożone są samoistną grzywną do 240 stawek dziennych. Stanowią występki, dla których art. 44§1 pkt 1 kks przewiduje 5 letni termin przedawnienia. Ustalono datę końcową czynów na grudzień 2011 r. (czyn 1) i czerwiec 2012 r. (czyn 3 o charakterze ciągłym). W odniesieniu do nich nie ma zastosowania art. 44§3 kks, albowiem nie doszło do uszczuplenia lub narażenia na uszczuplenie należności publicznoprawnej. Nie doszło również do wydłużenia biegu przedawnienia o kolejne 5 lat w oparciu o dyspozycję art. 44§5 kks. Przepis ten uzależnia wspomniany skutek od wszczęcia postępowania przeciwko sprawcy (in personam) w okresie podstawowym, czyli 5 lat od daty popełnienia czynu zabronionego. Musi więc nastąpić wtedy przedstawienie zarzutu sprawcy i jego przesłuchanie (art. 313§1 kpk w zw. z art. 113§1 kks). Z akt wynika, że postanowienie o przedstawieniu zarzutów zostało wydane w dniu 19.10.2017 r. (k. 356 i nast.), a J. S. był przesłuchany w charakterze podejrzanego w dniu 25.10.2017 r. (k.359 i nast.). Przedawnienie czynu zarzuconego w punkcie 1 nastąpiło przed tymi datami tj. w grudniu 2016 r., zaś czynu 3 w czerwcu 2017 r. Dla sprawy niniejszej nie miały znaczenia przepisy regulujące odmiennie bieg przedawnienia na czas epidemii COVID-19, albowiem termin przedawnienia upłynął wcześniej (vide art. 7 ustawy z 20.04.2021 i zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, Dz. U z 2021, poz. 1023). Tym samym wszczęcie</p>	

postępowanie nie powinno było nastąpić, a skoro tak się stało, należało je umorzyć wobec brzmienia art. 17 §1 pkt 6 kpk.	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot utrzymania w mocy
Skazanie i wymiar kary za czyny opisane w punktach 2, 4, 5, 6 części wstępnej wyroku.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Rozstrzygnięcie prawidłowe, nie kwestionowany w środku odwoławczym wymiar kary.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot i zakres zmiany
1. Uchylenie kary łącznej. 2. Umorzenie postępowania co do dwóch przedawnionych czynów. 3. Wymierzenie na nowo kary łącznej w oparciu o czyny, za które oskarżony został skazany. 4. Wymierzenie nowej opłaty za obie instancje.	
Zwięźle o powodach zmiany	
Umorzenie skazań za 2 czyny i w związku z tym „zniknięcie” kar powiązanych z nimi spowodowało konieczność rozwiązania pierwotnego węzła kary łącznej, a następnie jej wymierzenia na nowo. Od nowej kary została wymierzona opłata.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	Skazanie za dwa czyny	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Wyrok zawierał skazanie za czyny, których karalność uległa przedawnieniu. Art. 439§1 pkt 9 kpk nakazywał w takiej sytuacji uchylenie wyroku w powyższym zakresie.		
2.1.		# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.		# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
.		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
I.4. III.	<p>Wymierzenie jednej opłaty za obie instancje ma uzasadnienie w art. 10 ust. 1 ustawy z 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983 r, Nr 49, poz. 223 ze zm.)</p> <p>Apelacja obrońcy nie została uwzględniona w całości, zatem o wydatkach orzeczono na podstawie art. 636§1 kpk.</p>

7. pODPIS
Dorota Dobrzańska Mariusz Jaroszyński Artur Achrymowicz

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Uznanie winy i wymierzenie kary.	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana